Гарячий день — і враз достигне жито,
І доп’яніють обважнілі грона.
Він ще незнаний, ще непережитий,
Єдиний день — мого життя корона.

І що це буде — зустріч, чин, екстаза?
Чи дотик смерти на одну хвилину?
Душа дозріє, сповниться відразу
Подвійним смаком — меду і полину.

А дивне серце, п’яне і завзяте,
Відчує певність, мов нехибну шпаду:
Мій день єдиний! Неповторне свято!
Найвищий шпиль — і початок до спаду.